

LLIBERTAT

PERIÒDIC D'ESQUERRA REPUBLICANA
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: LAUREÀ MIRÓ, 84

II època Any III Núm. 14 L'HOSPITALET DEL LLOBREGAT 20 DE NOVEMBRE 1935 PREU: 15 CENTIMS

EDITORIAL

Què passa amb el Sr. Jornet?

LLIBERTAT no pot pas deixar passar per alt els rumors insistents que de boca en boca, han corregut, durant aquests dies, per tot l'Hospitalet.

No sabem pas per quines causes hom assegurava que el gestor de Cultura senyor Jornet havia dimitit del seu càrrec a l'Ajuntament i que junt amb el senyor Espuny havia estat expulsat de la Ceda.

La cosa en realitat, era una mica massa grossa perquè així, com així pogués passar no obstant, els nostres informes particulars ens asseguraven que moralment el Sr. Jornet està ja dimitit a l'Ajuntament i expulsat del partit i que si en definitiva no ho està materialment parlant és perquè el seu excés de pedanteria el fa agafar a l'últim suport que li queda, això és, exigir que el trequin precisament aquells que el varen pujar.

De fet, l'home que més antipopular s'ha fet a l'Hospitalet, està ja dimitit i expulsat del seu propi partit.

La Ceda aquest novell partit seràfic color blau cel s'ha donat compte pel que es veu de qui és i quines son les traces i manyes del seu ex-primer representant a l'Ajuntament. Nosaltres des de les pàgines del periòdic «Llibertat» havíem denunciat ja al poble qui era i de qui és.

Estem satisfets perquè el poble veurà que «Llibertat» no ha fet res més que posar al descobert un home que ni l'Ajuntament, ni la Ceda mateixa el volen.

«Llibertat» no difama, les circumstàncies ens han vingut a donar la raó i encara que ara de moment sembli conjurada la tempesta, no obstant el fet ja ha trascendit en el poble.

I aquest poble està convençut que la dimissió del Sr. Jornet, de l'Ajuntament és més que per qüestions de salut, mesura preventiva de salut pública i la expulsió del seu partit no és res més que unes ganades de posar la Ceda a un nivell que ja no pot arribar-hi perquè el descrèdit ja el porta en els seus mateixos fonaments.

I davant aquests rumors, «Llibertat» que sap prou el desafecte popular de que gaudeix el Sr. Jornet, demana com a mesura per a pacificar els ànims que és porti a cap el que tot-just és rumoreja.

La Lliga no el vol, els radicals molt menys encara, la Ceda moralment l'ha expulsat i el poble, aquest poble que el controla les esquerres, mentres les urnes no diguin el contrari; ja temps que maleïx la mala estrellada que l'ha fet haver de suportar un home com aquest, que «Llibertat» interpretant el sentiment d'aquest poble ja temps ha declarat indesitjable.

res aragoneses, travessem Saragossa sota una pluja viva que ja no ens deixarà fins al final que frissem d'atenyer...

Pamplona, endiumenjada sota un cel clar de novembre amb la cara neta, ens ha vist peu a terra a les primeres hores. I tot seguit el nostre Ramon Frontera s'ha aventat a prendre contacte amb elements que a la capital navarresa ens son adictes. I ja el tenim desseguida entre nosaltres, de nou amb la cara il·luminada; els amics de Pamplona ens esperaven per emprendre junts el camí costerut del castell de Sant Cristòfol. Es una recta per a ells ben cara, aquesta; tots els dimarts i tots els dissabtes hi puja una corrua de ciutadans a fer visita a tants companys com el castell guarda gelós sota la regidesa del reglament i insensible a la inclemència temperatura.

Avui hem vist com un camió els acompanyava curallà, a més no poder, de coses i presents per als presoners. Amb l'esforç de les organitzacions republicanes i obres de Pamplona «L'Aliança de Socors Presos» constituïda per Aliança Republicana, Partit Socialista Obrero, Partit Comunista, Socors Roig i U. G. T., cuida de fer més passadora la vida del presidi als que hi tenen estada, enduts per l'amor a l'ideal o exarcebats per tantes d'injustícies impunement continuades. Son admirables aquests esforços lluitadors de Pamplona! I això que ells només hi tenen a sis companys, d'entre els set cents que s'han apilat fins ara en les seves cel·les fredes.

Ara, però, s'els alleujarà la feina. En treuen tres cents de condemnats a penes inferiors de cinc anys i quedaran millor els que hi restin.

Costa amunt comencem d'atalaiar els contraforts del castell. Ens triga d'arribar-hi. Però aviat ens trobem amb l'avançada que ens barra el pas. Juli Laporta, l'advocat amic que no descuida als nostres presos, s'avença, d'entre nosaltres, per fer present els nostres desitjos a qui ha de facilitar-ne la realització. El Director autoritza uns moments de conversa al seu despatx, amb els nostres. Més tard podrem veure, encara, en la visita ordinària del locutori apart, Farrés, Sasot, Gil, els germans Lluch i Font — de Sant Vicens — son, ara, davant nostre. Abraçades i encalçades es prodiguen ràpides sota un llampegueig d'ulls i amb el cor en suspens. Tenen bon aspecte, tots. I s'els veu animosos i esperançats en el demà venturós que no ha de trigar. Tots pregunten per familiars i amics, ràpids? endevinant que el temps està mesurat per ells i per nosaltres.

Demaneu que necessiteu. Tots diuen que estan bé i que no els falta res... Si no fes tan fred, però...

Oidà que així fos. Entretant, però, no els va malament de saber-se atesos. En tenen una alegria que no gosa manifestar-se del tot perquè encara és viva la personalitat i costa de resignar-se al torb del destí i haver d'esperar de la generositat dels altres. Però és patent que aquesta els alleujà poc o molt i que podrà més com més la seva acció sigui, tant com extensa, gentil en la manera de produir-se; constant, abnegada i anònima en manifestar la seva permanència.

I bé: el temps s'acaba. Noves abraçades i encàrrecs a trametre. Després al locutori ens veiem, encara. Renovem les expressions cordials i enfortidores i ens refermen l'ardidesa del seu esperit i l'enteresa de la seva fe immutable. Uns adeus finals que arriben mig trencats pel sedaç del reixat espès i que costa de retornar sense una esgarrifança que ens atenalla l'expressió i el gest...

I ells han desaparegut, serà la porta que els separa del món nostre, amb el cap alt i el somriure als llavis, mentre nosaltres, cap cots, retornem, en silenci cap a Pamplona.

Dinem, ràpids i anem a Izquierda Republicana a prendre el café de comiat amb els bons amics que hi deixem. Oferiments i enteses que floreixen segures i cordials. Camins d'impressions i permuta de confiança en el triomf futur. I altra vegada hem d'admirar-nos de l'esforç d'aquests esquerristes de Pamplona que han de lluitar en un ambient on la reacció hi té arrels tan fondes.

A primer terme de l'estrada un gran títol

AM NISTIA!

Pero acordaos del frio que hace en el fuerte.

Es l'hora de la partida. Salutacions finals i mútues promences. Carretera enllà, sota clarors de crepuscle, l'aire allisa els camps verdejants de Navarra. Més trad la nit entrada, fosca, ens escamotejarà la tristesesa dels erms aragonesos, sempre igual, fins que veiem l'Ebre. I demà serem a Catalunya com despertats d'un somni que ha tingut, però, realitats ben cares.

I ja lluny altra volta, de l'ambient que reté als companys esforços sense decaure, un pensament i una consigna es perfilen constants i perfidioses per damunt de tota altre cosa. I unes paraules tornen a nosaltres, manllevades i ja nostres des d'ara:

...Pero acordaos del frio que hace en el fuerte!

JOSEP AVIA.

Barcelona - Pamplona - Barcelona

Una visita als amics del Penal

Hem deixat Barcelona amb un sol neguit i una sola esperança. Arribar ben aviat al límit del viatge i poder abraçar a aquests esforçats companys, que un fat advers ha dut lluny de nosaltres, amb una abraçada cordial i encoratjadora que tingui la virtut d'encomanar-los tot l'afecte dels amics d'aquí tota la fe de reveure'ls ben aviat al costat nostre.

Catalunya enllà, cap a les terres d'Aragó i Navarra, hem passat per Lleida. El temps just per dinar i saludar als amics que també han sofert per Catalunya. I, d'entre ells, s'ha aventat en Vives, l'alcalde popular, amb un paquet de botifarres del país, per a què volguéssim oferir-lo, en nom seu als que compleixen condemna allà dalt.

I ruta enllà, sota el cap-vespre que ens vol amagar discret, la desolació de les ter-

AVIS

Us fem avinent que la Redacció i Administració de LLIBERTAT, s'ha traslladat al Carrer de Laureà Miró, 84.

Esperem que tota la correspondència i tot el que sigui necessari ens serà dirigida al nou estatge.

Aquest número ha passat per la censura